

ROZEGNANY (7) *part praet pass pf*

rozegnany (6), **rozegnan** (1).

o oraz e prawdopodobnie jasne (tak w roze-); w formach złożonych a jasne; forma niezłożona z tekstu nieoznaczającego ą.

sg [m N rozegnany.] ◊ n N (praed) rozezn(a)no (1). ◊ pl N m pers rozegnani (3). subst rozegnan(e) (3).

Składnia dopełnienia sprawcy: rozegnany od czego (1) *BudNT*.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. rozegnać.

1. *Rozpędzony, rozproszony na wszystkie strony; repulsus Vulg; impulsus PolAnt; profligatus Modrz* (7) : Y przelládował [Juda Machabeusz] niepráwe pilnie fie o nich bádáiąc: [...] ták że rozegnáni byli nieprzyaíciele iego *Leop 1.Mach 3/6*; ktorym poštěpkim by nieprzaićielŕkiego woiska rycerřstwo mogło być rozegnano *KwiatKsiqz O3v*; Oto y okręty ták wielkie będáce/ y od twárdych wiátrow rozegnáne/ obracáne bywáią od málucźkiego rudlá/ gdziekolwiek chuc ŕtyrniká chce. *BudNT Iac 3/4; StryjKron 265*.

rozegnany po czym (1): A ták zwiodŕzy bitwę/ porázeni ŕą pogáni/ y rozegnáni po polu [*contritae sunt gentes et fugaverunt in planiciem*]. *BibRadz 1.Mach 4/14*.

rozegnany skąd (1): Vidzialem gdy ssya czeláč schodzila y kmiemie do wssi kthorzy byly rozegnany sdomow y zewssy *ZapWar 1550 nr 2674*.

Szereg: »rozegnany, (i) poráżony« = fugatus, profligatus Modrz [szyk 1:1] (2): BibRadz 1.Mach 4/14; Woyŕká iego częścią rozegnáne/ częścią poráżone ModrzBaz 128.

2. [*Który nabral rozpędu: Káždy gnał fie w zawodzie ŕwym/ iáko koń rozegnány ku bitwie [equus impetu vadens in praelium]*]. *BudBib Ier 8/6 (Linde s.v. rozegnać).*]

Cf **ROZEGNAĆ**

ECB